

Terug naar de goede tijd van toen

Het European Political Strategy Centre (EPSC), de denktank van de Europese Commissie, levert op vraag van de voorzitter van de Europese Commissie met de regelmaat van de klok analytische papers af die als basis dienen voor de strategische keuze die de Europese Commissie moet maken. Op 20 juli II. werd het 18de werkstuk gepubliceerd met als titel "Duurzaamheid Nu!", van de hand van Karl Falkenberg, hoofdadviser duurzame ontwikkeling bij Commissievoorzitter Juncker. Geïnspireerd door de in september 2015 goedgekeurde 17 duurzaamheidsdoelstellingen van de Verenigde Naties, met streefdatum 2030, wil de denktank dat ook de Europese Unie vandaag, en niet later, de kaart trekt van doorgedreven duurzaamheidsinitiatieven. Want, zo citeert Falkenberg oud-kanselier Willy Brandt, "Europa kan niet als een eiland van rijkdom overleven midden een zee van armoede". Het begrip armoede kan je zelf definiëren in alle mogelijke domeinen, gaande van pure financiële armoede over milieuarmoede tot voedselarmoede of nog andere, landbouwarmoede bijvoorbeeld.

Eén van de duurzaamheidsdoelstellingen die de VN voor ogen heeft is het uit de wereld helpen van honger. Voedselarmoede, om het in de geest van de uitspraak van wijlen Willy Brandt te zeggen.

Land- en tuinbouw hebben een niet onbelangrijke rol te vervullen willen we tegen 2030 iedereen voldoende kwalitatief voedsel kunnen aanbieden. Vandaag lopen er op onze planeet ongeveer 800 miljoen mensen rond met een lege maag. De uitdaging om dat aantal sterk te verminderen en volledig weg te werken is dus groot. Dat onze Europese en zeker de Vlaamse landbouwers daar hun steentje kunnen toe bijdragen staat buiten kijf. Maar dan moet je wel de mogelijkheden hebben om dat te kunnen -lees mogen- doen. Landbouwarmoede loert vandaag immers ook reeds om de hoek binnen de grenzen van de Europese Unie.

Een hervorming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid hoort blijkbaar bij de strategie die het EPSC graag wil uitgerold zien worden. "We hebben nood aan een holistisch beleid" schrijft mijnheer Falkenberg. Hij houdt een pleidooi voor de afbouw van de rechtstreekse inkomenssteun voor de landbouw en wil meer Europees landbouwgeld richting de zogenaamde tweede pijler met indirecte steun sturen om meer in te zetten op plattelandsontwikkeling en op het drastisch omgooien van ons landbouwmodel. Dat omschrijft hij als te intensief en te grootschalig. Er moet volgens Falkenberg teruggekeerd worden naar meer handenarbeid: meer mensen en minder machines op het platteland om zo meer voedsel te produceren met een kleinere impact op omgeving en milieu... Geen probleem, op voorwaarde dat die extra (loon)kost ook effectief vergoed wordt in onze verkoopprijs. Het EPSC geeft aan dat de consument bereid is om lokale producten te kopen en daar ook een faire prijs voor te betalen, maar daar staat of valt het toekomstig EPSC-landbouwmodel evenzeer mee als het huidige. Hoe idealistisch je ook bent, met een gebrek aan inkomen kan ook die de bijgestuurde landbouwsector niet verder. Daar draagt de Europese topambtenarij en politiek evenzeer een verpletterende verantwoordelijkheid door beslissingen (afschaffen quota, Oekraïne-crisis, vrijhandelsakkoorden) met directe impact op de landbouwsector. Onze landbouwsector wordt vandaag door Europa gedwongen om steeds meer te produceren om de dalende prijzen per liter of per kilo op te vangen met een groter productievolume en zo toch nog wat cash te genereren. De zuivelcrisis van 2009 verdwijnt dezer dagen in het niets met de huidige prijszetting, boeren sneuvelen bij bosjes en nu komt de commissie met 150 miljoen over de brug om boeren minder te doen melken. De omgekeerde wereld in de praktijk en uitgevoerd met uw en mijn belastinggeld. Met het gepubliceerde studiewerk van het EPSC lijkt het alsof alles wel zal los lopen na 2020. Ik hoop voor mijnheer Falkenberg en zijn denktank dat er dan nog voldoende boeren zijn om die 800 miljoen hongerige mensen te helpen voeden.

Toeval wil dat ik net nu een film uit 1956 over het harde werk op de boerderij van mijn grootouders toegeschoven kreeg van een ver familielid. Leuk en vooral mooi om te zien hoe een half dorp mee kwam helpen om de oogst binnen te halen, de stationaire dorsmachines op het erf aan de gang te zien en de aardappelen met de hand opgeraapt te zien worden. Ja, er werd toentertijd veel en hard handwerk geleverd. Intussen zijn we 60 jaar verder, rijdt de jonge vrouw die mijn moeder toen was niet meer met paard en kar naar het veld om de aardappelen op te halen, maar komt ze op haar tachtigste graag een kijkje nemen wanneer de gesofistikeerde maaidorser GPS-gestuurd mijn tarwe dorst. Neen, mijnheer Juncker of mijnheer Falkenberg, de landbouw van 60 jaar terug komt niet meer terug bij ons, hoe graag u of uw denktank dat ook willen. We rekenen er op dat ook de voltallige Commissie dat inziet en dat het nieuwe GLB de goede weg inslaat met inkomenszekerheid voor onze sector.

Hendrik Vandamme

@ voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
met verstand van boeren

ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT vzw
Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 20 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

VROUWEN VAN HET ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
Boerinnen met verstand van boeren

VROUWEN VAN HET ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT vzw
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 29 | fax (051)24 25 39
vabs@absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. (015)45 12 28 | Fax (015)45 12 08

Nationaal Agrarisch Centrum
partner in agrovorming

NATIONAAL AGRARISCH CENTRUM vzw
Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
T (051)26 08 30 | fax (051)24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be